# Από το μαρτύριο του αγίου Μηνά

**Categories :** ΘΕΟΛΟΓΙΑ

**Date :** 11 Νοεμβρίου, 2017

Ο άγιος Μηνάς μίλησε με πολλή παρρησία για τη δύναμη του Χριστού στον έπαρχο Ερμογένη, ο οποίος τον δίκαζε και τον υπέβαλλε σε βασανιστήρια. Τον διαβεβαίωνε δηλαδή ότι με την επίκληση του ονόματος του Χριστού όλα μπορεί να τα κάνει, ακόμη και βαριές αρρώστιες και πάθη ανίατα να θεραπεύσει, αλλά και εκείνα που μόνο ο Θεός μπορεί. Και ως μάρτυρα των λόγων του έφερνε τον λαό που ήταν εκεί.

Ο έπαρχος του απάντησε: «Τώρα θα αποδείξω ότι λες φλυαρίες και καυχιέσαι μάταια. Όταν δηλαδή κόψω ή κάψω ένα από τα μέλη σου και εσύ, που προσκυνάς τον Χριστό, δεν μπορέσεις να το αποκαταστήσεις, πώς θα φανείς ότι έδωσες στ' αλήθεια σε άλλους αυτά που δεν μπορείς να χαρίσεις στον εαυτό σου;» Ο άγιος τότε είπε: «Εύχομαι, έπαρχε, να διαπιστώσεις σ' εμένα τη δύναμη του Χριστού· γιατί είμαι βέβαιος ότι θα απορρίψεις αμέσως το αξίωμα που έχεις τώρα και θα γίνεις και εσύ ένας από αυτούς που έχουν αρχηγό τον Χριστό».

Ο έπαρχος λοιπόν, θέλοντας να ικανοποιήσει την οργή του, αλλά και ελπίζοντας ότι θα αποδείξει ψεύτη τον άγιο μπροστά σε όλους, διέταξε να αφαιρέσουν με μαχαίρια όλο το σαρκώδες μέρος των πελμάτων του, επάνω στα οποία στηρίζονται τα πόδια, και έπειτα να σταθεί πατώντας με γυμνά κόκκαλα καθώς θα τον ρωτούσαν για τους θεούς, έτσι ώστε, από τους αφόρητους πόνους που θα του τρυπούσαν την καρδιά, να δυσκολεύεται στις απαντήσεις και στην αντίκρουση των επιχειρημάτων.

Την ώρα που με τα μαχαίρια έκοβαν αλύπητα τη σάρκα του και μαζί αποσπούσαν όλες τις φλέβες που ήταν εκεί και έκοβαν τους τένοντες που εξασφαλίζουν την κίνηση, ο άγιος στέναζε βέβαια λίγο, καθώς η θεία χάρη υποχωρούσε κάπως για να δοκιμάσει τον αθλητή, αλλά και για να του δώσει αφορμές για στεφάνια –γιατί τα στεφάνια φυσικά είναι καρποί των κόπων–, ωστόσο υπέμενε τους πόνους. Και μόλις τον άφησαν από το βασανιστήριο, ο άγιος πετάχτηκε αμέσως και στάθηκε όρθιος, πατώντας μόνο στα κόκκαλα και ψάλλοντας: «Τα πόδια μου πατούν στον ίσιο δρόμο· θα σε δοξολογήσω μπροστά στα πλήθη, Κύριε» (Ψαλμ. 25:12).

Από τα πέλματά του έτρεχε παντού πολύ αίμα, αυτός όμως είχε το πρόσωπο λαμπερό και την ψυχή ατρόμητη μπροστά στους κινδύνους. Αμέσως λοιπόν οι θεατές χειροκρότησαν όπως σε περίπτωση νίκης, ενώ ο έπαρχος, θέλοντας να αποφύγει τους ελέγχους του αγίου και συγχρόνως να κάνει τον αντίπαλό του άοπλο και άπρακτο, ώστε να τον νικήσει εύκολα, διέταξε να κόψουν γρήγορα τη γλώσσα τού μάρτυρα από τη ρίζα.

«Και τις κόρες των ματιών μου να τυφλώσεις», είπε ο άγιος, «ούτε τότε θα σκοντάψω, γιατί λυχνάρι στα βήματά μου είναι ο νόμος του Χριστού (Ψαλμ. 118:105). Σου λέω όμως με βεβαιότητα, ότι μόλις εγώ χάσω τη γλώσσα, τότε εσύ θα αποκτήσεις γλώσσα που θα ψάλλει δυνατά τα μεγαλεία του Χριστού» –πράγμα που έγινε έπειτα, όπως το προείπε ο άγιος. Γιατί ξαναπήρε, ας πούμε έτσι, από τον Χριστό και τα πόδια και τα μάτια και τη γλώσσα και παρουσιάστηκε την επόμενη μέρα στο στάδιο έτσι ακέραιος, οπότε έκανε και τον ίδιο τον έπαρχο να πιστέψει και να τον ακολουθήσει στο μαρτύριο.

*(Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Β', Υπόθεση Μ' (40). Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2003)*

*(Πηγή ηλ. κειμένου:* koinoniaorthodoxias.org*)*